Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

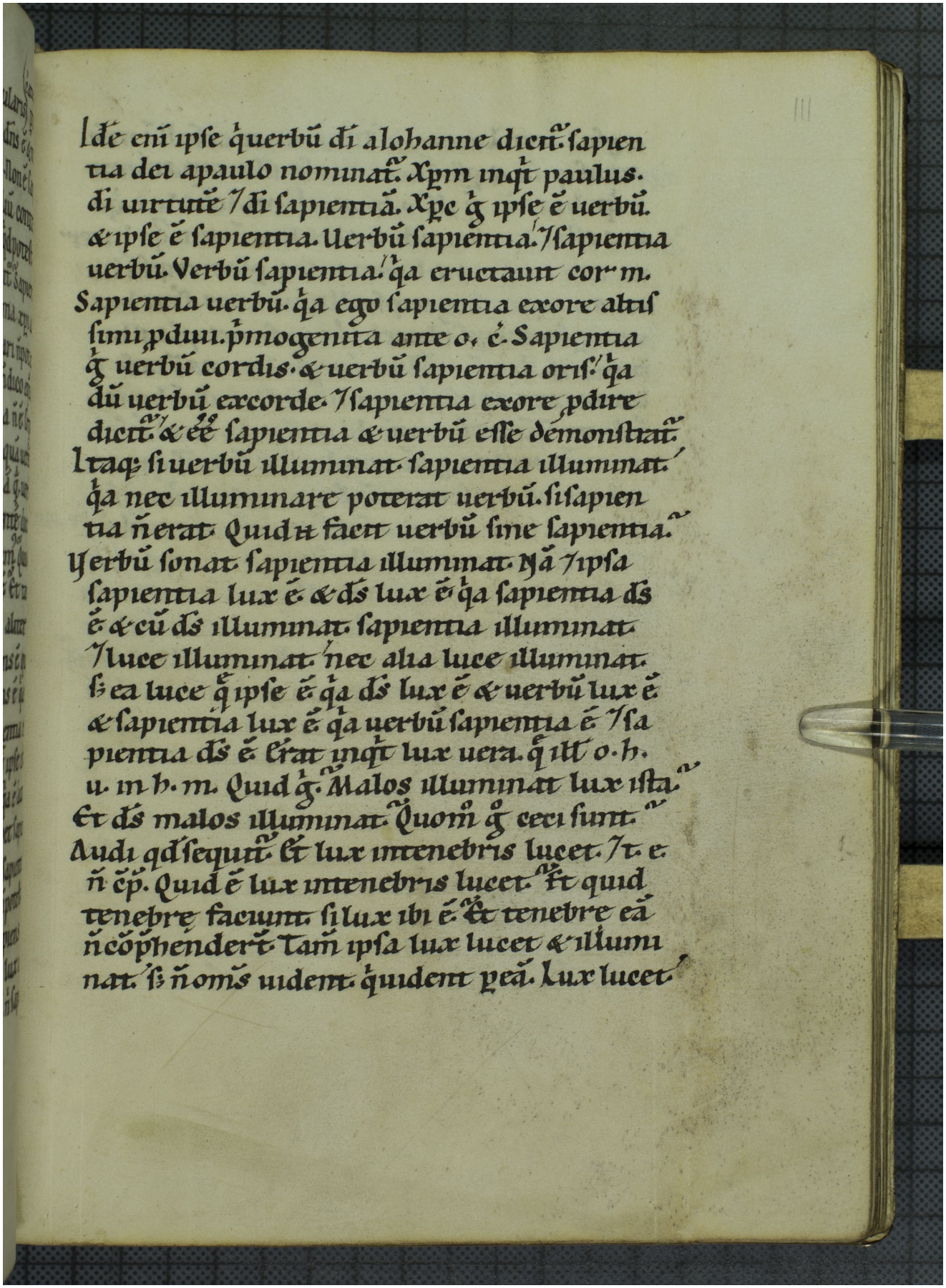

111

De eu ipse q̃ uerbũ di a Iohanne dicit. sapien
tia dei a paulo nominat. Xpm inq̃t paulus.
di uirtutẽ 7 di sapientiã. Xpc g̃ ipse ẽ uerbũ.
& ipse ẽ sapientia. Uerbũ sapientia. 7 sapientia
uerbũ. Verbũ sapientia. q̃a eructauit cor m.
Sapientia uerbũ. q̃a ego sapientia ex ore altis
simi pdui. pmogenita ante o. c. Sapientia
g̃ uerbũ cordis. & uerbũ sapientia oris. q̃a
dũ uerbũ ex corde. 7 sapientia ex ore pdire
dicit. & ee sapientia & uerbũ esse demonstrat.
Itaq; si uerbũ illuminat. sapientia illuminat.
q̃a nec illuminare poterat uerbũ. si sapien
tia ñ erat. Quid ꝫ facit uerbũ sine sapientia.
Verbũ sonat. sapientia illuminat. Nã 7 ipsa
sapientia lux ẽ. & ds lux ẽ. q̃a sapientia ds
ẽ. & cũ ds illuminat. sapientia illuminat.
7 luce illuminat. nec alia luce illuminat.
s; ea luce q̃ ipse ẽ. q̃a ds lux ẽ & uerbũ lux ẽ
& sapientia lux ẽ. q̃a uerbũ sapientia ẽ. 7 sa
pientia ds ẽ. Erat inq̃t lux uera. q̃ illt o. h.
u. in h. m. Quid g̃. Malos illuminat lux ista.
Et ds malos illuminat. Quom g̃ ceci sunt.
Audi qd sequit. Et lux in tenebris lucet. 7 t. e.
ñ cp̃. Quid ẽ lux in tenebris lucet. Et quid
tenebre faciunt. si lux ibi ẽ. Et tenebre eã
ñ cõphendert. Tam ipsa lux lucet & illumi
nat. s; ñ omes uident. quidem pea. Lux lucet.